

ДОПРИНОС НАСТАНКУ ШТЕТНОГ ДОГАЂАЈА ЗБОГ НЕНОШЕЊА ЗАШТИТНЕ КАЦИГЕ

Заштитна кацига нема апсолутну заштитну моћ у случају пада са мотоцикла у саобраћајној незгоди и потребно је да је понашање учесника у саобраћају у узрочној вези са наступелом последицом у тој мери да до исте не би дошло да се учесник другачије понашао одн. релевантно је само оно неношење заштитне кациге учесника саобраћајне незгоде које је у узрочној вези са повређивањем.

Из образложења: Првостепени суд је у пресуди делимично усвојио тужбени захтев обавезујући тужену осигуравајућу организацију да тужиоцу исплати износе наведен у изреци. Првостепени суд је закључио да је основан приговор подељене одговорности и да је тужилац својим понашањем допринео настанку повреда и штетних последица са 30%, пошто није имао заштитну кацигу. По оцени другостепеног суда у првостепеном поступку нису на довољно поуздан и несумњив начин утврђене све околности од којих зависи правилна примена материјалног права о подељеној одговорности странака и доприносу тужиоца као оштећеног настанку предметне штете. Заштитна кацига нема апсолутну заштитну моћ у случају пада са мотоцикла у саобраћајној незгоди одн. ношење исте не штити увек и у потпуности учеснике у саобраћају. Да ли би до повреда главе код оштећеног дошло да је носио заштитну кацигу и какве би повреде биле зависи од низа конкретних околности под којима је дошло до саобраћајне незгоде (брзина кретања мотоцикла, брзина кретања тела приликом пада, којим делом тела је остварен контакт са тлом итд.). Само неношење кациге није увек безрезервно у узрочној вези са наступелим штетним последицама повређивања, већ је потребно да је понашање учесника у саобраћају у узрочној вези са наступелом последицом у тој мери да до исте не би дошло да се учесник другачије понашао одн. релевантно је само оно неношење заштитне кациге учесника саобраћајне незгоде које је у узрочној вези са повређивањем, а које чињенице првостепени суд није утврдио на несумњив начин. Првостепени суд је пропустио да утврди да ли би у конкретном случају и при ношењу кациге дошло до истих повреда у пределу носа оштећеног, а у случају ког утврђења не би било места примени института подељене одговорности. Такође, споран је и утицај неношења кациге на последице умањења животних активности и наружености тужиоца, које су узроковане у претежном делу повредом десне ноге тужиоца, па се у таквој ситуацији није могао опредељени допринос тужиоца примењивати на снижење накнаде за те видове штете. У поновљеном поступку потребно је утврдити, путем вештачење вештака саобраћајне струке и вештака специјалисте судске медицине, да ли је неношење заштитне кациге тужиоца као сувозача на мотору уопште у узрочној вези са наступелом штетном последицом повреде главе и ако јесте, у ком проценту је понашање тужиоца утицало на сваки појединачни вид штете одн. да ли се исто може сматрати доприносом у наступању последица трајног умањења животне активности и наружености или су ти водови штете последица повреде ноге.

(Пресуда Основног суда у Сомбору број П. 3402/10 од 06.12.2011. године и решење Апелационог суда у Новом Саду број Гж. 1187/12 од 20.02.2013. године)